

5. П'ятницька Г. Еволюція стратегічного підходу у сфері HR-менеджменту. Вісник Львівського університету. Серія економічна. 2021. Вип. 61. С. 214-224.
6. Міроненко Т. **HR під час війни.** Як підтримувати та спрямовувати тисячі співробітників під час кризи. Кейси трьох великих українських компаній. Forbes. 2022. URL: <https://forbes.ua/inside/hr-pid-chas-viyni-yak-pidtrimuvati-ta-spryamovuvati-tisyachi-spivrobitnikov-pid-chas-krizi-keys-trokh-velikikh-ukrainskikh-kompaniy-21042022-5566>.

Piatnytska G.T.,

DSc, Professor, Professor of Management Department,
State University of Trade and Economics

g.piatnytska@knute.edu.ua

Hryhorenko O.M.,

PhD (Technical Sciences), Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Design and Engineering,
State University of Trade and Economics
o.m.hryhorenko@knute.edu.ua

STRATEGIC HR-MANAGEMENT: EVOLUTION AND TECHNOLOGIES DURING WAR

Summary. The stages of the evolution of the strategic approach to HR-management are defined. It has been established that now strategic HRmanagement is in the stage of progressive growth. Traditional and strategic approaches to HR-management are compared. The technology of strategic decision-making in the HR-management system during the war is characterized.

Key words: HR-management, strategy, strategic decision-making technologies, challenges of war.

Пак Н.Т.,

канд. екон. наук., доцент ЛНУ імені Івана Франка

n.volfik@gmail.com

Байдалка С.О.,

студентка

baysolomiya@ukr.net

НОВА ТЕОРІЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Анотація. Публічне управління як наука сформувалося у 20 ст. У статті визначено публічне управління як багатоаспектне поняття, що охоплює публічне управління та місцеве самоврядування, і є цілісним науковим напрямом, у якому досліджені напрями включають: публічне управління (державна служба), державні програми та аналіз політики (стратегічне планування); , взаємодія бізнесу та громадян (управління генетичними ресурсами). Зважаючи на це, публічне управління – це система національних, місцевих, некомерційних структур, покликаних служити суспільним інтересам і вирішувати колективні проблеми. У роботі розроблено сучасну концепцію публічного адміністрування, складної та відкритої системи міжособистісних відносин, що реалізується органами державної влади за допомогою методів, механізмів, інструментів та інших складових з урахуванням принципів відкритості, прозорості в публічному управлінні та публічному управлінні.

Ключові слова: управління, публічне управління, завдання, сучасність, осмислення, теорія.

Актуальність. Основним напрямом адміністративної реформи України є становлення публічного управління нового типу. Соціальні, економічні та правові зміни, що відбуваються в Україні за останні роки, дають можливість по-новому розглянути характер впливу публічного управління на суспільні відносини. У зв'язку з цим змінюються

теоретичні основи адміністративного права. Відповідно, функціональний зміст публічного управління потребує нового теоретичного осмислення.

Постановка завдання. Визначити поняття публічного управління, дослідження основних завдань. Дізнатись суть публічного управління, його властивості.

Результати дослідження.

Національна свідомість людини, її духовні потреби, національна громадянська свідомість, переконання, матеріальний добробут є основою змісту процесу формування суспільного ладу країни.

Сучасні виклики вимагають розгляду взаємовідносин публічної влади та місцевого самоврядування. І аналізувати все це з точки зору процесу децентралізації, який відбувається в Україні. Одним із головних завдань, яке стоїть перед Україною, є зміцнення основ правової, демократичної та соціальної держави. Для виконання цього завдання необхідно зміцнити зв'язок «країна-регіон-територіальна громада». Відповідно до принципу поділу влади, кожній демократичній країні необхідно визначити повноваження органів державного управління.[1]

Сучасними рисами цивілізації є:

- Процес глобалізації;
- Економічна взаємозалежність різних країн;
- Проблема незбалансованого розвитку між країнами;
- Прискорення темпів розвитку та впровадження нових технологій;
- Наростання екологічної кризи;
- Перехід до сьомої технічної системи є визначальним.

І все це через загострення економічної конкуренції в розвинутих країнах, вирішальний вплив правлячої системи та транснаціональних корпорацій, загострення економічних і соціальних суперечностей в інших країнах, мас-медіа (тобто ЗМІ) середовище (тобто, пов'язані з екологічними проблемами) Військово-промисловий комплекс, совість Міжнародні наслідки війн, скупчення астероїдів.

Що стосується України, то основною внутрішньою проблемою сьогодні є різкий дисбаланс у розподілі та перерозподілі матеріальних благ, монополізація політичного та економічного життя вузькою фінансово-олігархічною верхівкою.

Наприкінці 20 – на початку 21 ст. Уряди багатьох країн світу запровадили кілька реформ, які допомогли покращити їхню діяльність у відповідь на потреби громадян, які не задоволені якістю адміністративних послуг. Низка політичних, соціально-економічних та інституційних факторів призвели до появи нової форми господарювання в державному секторі. Нова реальність потребує нового підходу до управління: такого, що орієнтований на надання якісних державних послуг, щоб замінити традиційні підходи, засновані на використанні влади та чітких бюрократичних процедурах.

Будь-яка наука (в даному випадку мова йде про науку «державне управління») має базуватися на чітких поняттях і категоріях, які пояснюють природу «публічного управління». Будь-яка наука (в даному випадку мова йде про науку «державне управління») має базуватися на чітких поняттях і категоріях, які пояснюють природу «публічного управління». Як і раніше, формування концепції та категоризації українського державного управління відбувалося під впливом трьох культурно-історичних традицій: польської, англосаксонської та російської, з певними коливаннями та «послабленнями», що свідчить про загальну невідповідність українського. «Словник іншомовних слів» поняття «*публічний*» визначає як (від лат. *PUBLICUS* - суспільний, народний) відкритий, гласний, суспільний.[2]

«Сучасний словник іншомовних слів» і «Великий тлумачний словник сучасної української мови» подають таке визначення слова «*публічний*» (лат. *publikus* – суспільний): той, що відбувається в присутності публіки, слухачів; прилюдний.

«Новий тлумачний словник української мови» «*публічний*» тлумачить 1. Який відбувається в присутності публіки, людей; прилюдний, привселюдний, гласний, відкритий. 2. Призначений для широкого відвідування, користування; громадський, загальний, загальнодоступний. 3. Стосується до публіки.[3]

У «Словнику синонімів української мови» слово «*публічний*» (у розумінні «який відбувається в присутності публіки, людей») має синонімічні відношення зі словами «прилюдний, привселюдний, гласний». У другому значенні до слова «*публічний*» синонімом є «громадський» (призначений для колективного користування, відвідування). У свою чергу, слово «громадський» має синоніми: «спільний» (який належить усім або багатьом), «суспільний» (пов'язаний із життям і стосунками людей у суспільстві), «товариський» (який любить і вміє спілкуватися з людьми).[4]

Управління є цілеспрямованим, організуючим і регулюючим впливом людей на власну суспільну, колективну і групову життєдіяльність, який здійснюється як безпосередньо (у формах самоуправління), так і за допомогою спеціально створених структур (держави, громадських об'єднань, партій, спілок, асоціацій, фірм тощо).

Особливі риси управління:

- цілепокладання;
- цілеспрямованість;
- пряме і практичне регулювання

На нашу думку, публічне управління—це пошук найкращого способу використання ресурсів задля досягнення пріоритетних цілей суспільного розвитку, спільно організований урядом представницькою владою та громадянським суспільством

Зміст поняття «*публічне управління*» полягає в тому, що воно охоплює такі галузі знань як філологія, філософія, соціологія, право, економіка і політологія. За таких обставин теоретичні засади формуються з позицій розвитку ідеї «*публічного*», яка здебільшого висвітлена у працях Г. Арендт, С. Бенна, М. Вебера, Д. Ганна, Дж. С. Мілла, В. Парсонса, Ю. Хабермаса та ін. Різноманітні аспекти публічного управління є об'єктом уваги таких зарубіжних фахівців, як: К. Аллен, Дж. Бостон, Д. Вальдо, В. Вільсон, Г. Шмідт та інші. Серед наукових досліджень цього питання слід відзначити розробки таких вітчизняних науковців, як: В. Авер'янова, В. Бакуменка, В. Бодрова, О. Забужко, Ю. Ковбасюка, А. Колодій, В. Трощинського, Ю. Шарова, Л. Паращенко тощо.

У Міжнародній енциклопедії державної політики та адміністрування «*публічне управління*» за визначенням американського науковця Джея М. Шавріца—це галузь практики та теорії, яка є ключовою для публічного адміністрування та зосереджена на внутрішній діяльності державних установ, зокрема на вирішенні таких управлінських питань, як контроль, керівництво, планування, організаційне забезпечення, забезпечення інформаційними технологіями, управління персоналом, та оцінка ефективності.

Публічне управління складається з:

- 1) державного управління, де суб'єктом виступає держава в особі відповідних структур;
- 2) органи місцевого самоврядування;
- 3) громадського управління, де суб'єктами є недержавні утворення

В умовах адміністративної реформи і ринкових перетворень в економіці зростає активність недержавних формувань і структур, які беруть дедалі більшу участь в управлінні не тільки громадськими, а й державними справами, у розв'язанні політичних, господарських і соціально-культурних проблем. Державне і громадське управління у своїй діяльності не протистоять одне одному. Як різновиди публічного адміністрування вони мають багато спільного. Це зумовлено єдністю публічних інтересів, цілей і завдань.

Державне і громадське управління у своїй діяльності не протистоять одне одному. Як різновиди публічного адміністрування вони мають багато спільного. Це зумовлено єдністю публічних інтересів, цілей і завдань.

Висновки. Управління є цілеспрямовуючим, організуючим і регулюючим впливом людей на власну суспільну, колективну і групову життєдіяльність, який здійснюється як безпосередньо (у формах самоуправління), так і за допомогою спеціально створених структур (держави, громадських об'єднань, партій, спілок, асоціацій, фірм тощо).

Список використаних джерел

1. O'Flynn J. *From New Public Management to Public Value: Paradigmatic change and managerial implications* The Australian journal of public administration. Sydney, 2007.
2. Державне управління : словн.- довід. / уклад. : В.Д. Бакуменко (кер.твор. кол.), Д.О. Безносенко, І.М. Варвар, В.М. Князєв; за заг. ред. В.М. Князєва, В.Д. Бакуменка. – К.: Вид-во УАДУ, 2002.
3. Оболенський О.Ю. Публічне управління: цивілізаційний тренд, наукова теорія і напрям освіти / Публічне управління: шляхи розвитку : матеріали наук.-практ. конф. міжнарод. участю (Київ, 26 листоп. 2014 р.) : у 2 т. / [за наук. ред. Ю. В. Ковбасюка, С. А. Романюка, О. Ю. Оболенського]. – К. : НАДУ, 2014.
4. Оболенський О. Ю. Опорний конспект лекцій з навчальної дисципліни—Публічне управління : наукова розробка / О.Ю. Оболенський, С.О. Борисевич, С.М. Коник. – К.: НАДУ, 2011.

Nataliya Pak,
candidate economy Science, associate professor
n.volfik@gmail.com
Solomiia Baidalka,
student of Ivan Franko National University
baysolomiya@ukr.net

A NEW THEORY OF PUBLIC ADMINISTRATION

Public administration as a science was formed in the 20th century. The article defines public administration as a multifaceted concept that encompasses public administration and local self-government, and is a holistic scientific direction in which the researched areas include: public administration (civil service), government programs and policy analysis (strategic planning); , interaction of business and citizens (management of genetic resources). With this in mind, public administration is a system of national, local, non-profit structures designed to serve public interests and solve collective problems. The work developed a modern concept of public administration, a complex and open system of interpersonal relations, which is implemented by state authorities with the help of methods, mechanisms, tools and other components, taking into account the principles of openness, transparency in public administration and public administration.

Key words: management, public management, tasks, modernity, understanding, theory.

Прохорова Є.В.,
к.е.н., доцент кафедри менеджменту
yeliena.prokhorova@kneu.ua
Кобринська А.
Студентка факультету економіки та управління,
Спеціальність менеджмент проектів та консалтинг,
ДВНЗ «КНЕУ ім. В. Гетьмана»
nastya-kobrinska@ukr.net

ТЕОРЕТИЧНІ Й МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ВИЯВЛЕННЯ І ВИБОРУ СТРАТЕГІЧНИХ АЛЬТЕРНАТИВ РОЗВИТКУ ОРГАНІЗАЦІЇ

Анотація: У роботі досліджено основні теоретичні і методичні засади для вибору стратегічних альтернатив розвитку організації. Розглянуто основні теоретичні поняття і ознаки можливих альтернатив, а також описано методи їх виявлення. Досліджено основні методичні підходи до вибору